

Holmstrup, d. 20-4-2012

Til
Folketingets miljøudvalg

Op til L 148's behandling i dag har der været et møde i Århus om Planloven og bæredygtighed. I den forbindelse har jeg nogle overvejelser om lovens formål, og disse overvejelser vil jeg godt gøre udvalgets medlemmer bekendt med.

Det er at betragte som baggrundsviden i udvalget og ikke som indlæg i den aktuelle anledning med klimatilpasning.

Det er altså et klip fra et lidt større indlæg.

”ang.: Temadag i Århus 26-3-2012 vedr. bæredygtighed og Planloven
Personlig opfølgning; to bemærkninger.

Niels-Peter Mohr fra Århus Kommune sluttede sit oplæg med noget i retning af, at Planlovens formålsformulering var så fremragende, at man kunne ha den med hver nat i sin aftenbøn. Da jeg netop finder formålsformuleringen helt forkert, vil jeg som på temadagen præcisere min stillingtagen.

Formål

§ 1. Loven skal sikre, at den sammenfattende planlægning forener de samfundsmæssige interesser i arealanvendelsen og medvirker til at værne landets natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

At en lov ”skal sikre” er allerede et problem. Når man så yderligere ser på alt det, den skal sikre, er det til at blive svimmel af: ”forene(r) de samfundsmæssige interesser i arealplanlægningen”, ”medvirke(r) til at værne natur og miljø”, ”et bæredygtigt grundlag”, ”respekt for menneskets livsvilkår” og ”bevarelse(n) af dyre- og plantelivet”. Alt det her rodet sammen går bare ikke, selv om det hver for sig lyder godt og som sådant umiddelbart må glæde enhver.

Bæredygtighed er et totalbegreb, som kom ind i den politiske debat med FN-rapporten **VORES FÆLLES FREMTID** i 1987. Det blev så brugt kraftigt i 1992 under miljøtopmøde i Rio sammen med den nødvendige dagsorden for det 21. århundrede, såkaldt **AGENDA21**.

I starten af andet kapitel i **VORES FÆLLES FREMTID** præciseres bæredygtighed som nok til alle mennesker nu samtidig med at sikre nogenlunde det samme til kommende generationer. Fordi vi relativt få rige lever så sløset og hensynsløst, at allerede vores livsstil almengjort ville kræve flere kloder, var de to forhold sideordnede. **AGENDA21** skulle så omforme vores rige samfund, som miljømæssigt er hovedproblemet, og derigennem lægge op til de efterfølgende og absolut nødvendige ændringer hos verdens fattige. Der er vi som bekendt stadig her ved forberedelserne til Rio+20 – med bæredygtighed som tema!

At tale (eller skrive) om "bæredygtigt grundlag" er totalt at negligere alvoren i bæredygtighedsbegrebet, og det kan kun ske, fordi vi lever enormt rigt og meget kortsigtet. Det samme gælder selvfølgelig også "**BÆREDYGTIGE BYER OG BYGNINGER**" men greencities er et godt ordvalg. At slynge om sig med bæredygtig alle vegne er at blæse sig op over for svage i tekstforståelse og lefle for de politikere, som kan tillade sig at sige og skrive hvad som helst. Schlüter og Ellemann skrev i 1992 under på dokumenterne i Rio. Så må vi, der ikke er professionelle politikere, prøve at fastholde sagen uden om flosklerne, og det finder jeg også er en opgave for de højtuddannede rådgivere, som politikere har. Det var så første bemærkning."

Venligst

Herman Nielsen

Jernaldervej 263 b

8210 Århus V